

Research Paper

කුරුණෑගල පොල්පිතිගම පෙනියාගල රජමහ විහාරය හා එහි සහ පරපුර පිළිබඳ
ඓතිහාසික අධ්‍යයනයක්

හසිත වාමිකර ගුණසිංහ

ජ්‍යෙෂ්ඨ කට්ඨාසාර්ථක, ඉතිහාස අධ්‍යයන අංශය, කැලණිය විශ්වවිද්‍යාලය, කැලණිය. hasithac@kln.ac.lk

සංක්ෂේපය

වයඹ පළාතේ කුරුණෑගල දිස්ත්‍රික්කයේ පොල්පිතිගම ප්‍රාදේශීය ලේකම් කොට්ඨාසයේ පිහිටි පෙනියාගල රජමහ විහාරය, අනුරාධපුර යුගයේ ඉඳි කරවන ලදුව පසුව මහනුවර යුගය දක්වා ඉතිහාසයකට උරුමකම් කියන ඓතිහාසික විහාරස්ථානයකි. ඒ යටතේ විහාර ඉතිහාසය පිළිබඳ අධ්‍යයනය කිරීමේ ක්‍රමවේදය වශයෙන් ඓතිහාසික මූලාශ්‍රය අධ්‍යයනය සහ ක්ෂේත්‍ර ගවේෂණය යොදාගන්නා ලදී. අනුරාධපුර යුගයේදී ඉඳි කරවන ලද පෙනියාගල රජමහ විහාරය සඳහා පොළොන්නරු යුගයේ දී මහා විජයබාහු රජතුමාගේ (ක්‍රි.ව. 1055-1110) අනුග්‍රහය හිමි වූ බවට තොරතුරු මෙම අධ්‍යයනය මගින් හඳුනාගත හැකිවිය. මහනුවර යුගයේදී පෙනියාගල රජමහ විහාරය සඳහා වැදගත් තත්ත්වයක් හිමිව ඇත්තේ වැලිවිට ශ්‍රී සරණංකර සඟරජ මාහිමියන්ගේ ප්‍රධාන ශිෂ්‍යවර කිබ්බටුවාවේ ශ්‍රී සිද්ධාර්ථ බුද්ධරක්ෂිතාභිධාන මල්වතු මහාවිහාර පාර්ශ්වයේ ප්‍රථම මහනාහිමියන්ගේ ප්‍රධාන ශිෂ්‍යවර පොල්පිතිගම ශ්‍රී සිද්ධාර්ථ අනුනාහිමියන් විසින් මෙහි විහාර කර්මාන්ත කරවීම හේතුවෙනි. සිද්ධාර්ථ අනුනාහිමියන්ගේ විහාර කර්මාන්තය පිළිබඳ ප්‍රසාදයට පත් ලක්දිව අවසන් පාලකයා වූ ශ්‍රී වික්‍රම රාජසිංහ රජතුමා (1798-1815) විසින් පිරිනමන ලද සන්නසක් ද විහාරය සතුව පවතී. විහාරයේ ඉතිහාසය අනුරාධපුර යුගයේ පටන් ක්‍රමානුකූලව පෙළගැස්වීම සහ මෙතෙක් අප්‍රකාශිතව පැවති විහාර සන්නස හඳුනාගැනීමට මෙම අධ්‍යයනයෙන් අවස්ථාව සැලසිණි.

ප්‍රමුඛ පද: කුරුණෑගල දිස්ත්‍රික්කය, පෙනියාගල, පොල්පිතිගම, මහනුවර යුගය, වෙහෙර විහාර

ARTICLE INFO

Article history:

Article Received: 06 September 2024

Revision Received: 13 April 2025

Accepted: 16 May 2025

Available online: 04 June 2025

1. හැඳින්වීම

කන්ද උඩරට රාජධානි සමයේ සත්කෝරළ මහදිසාවට අයත් වෙහෙර විහාර රැසකට රාජානුග්‍රහය හිමි වූ බවට සාධක රැසක් හමු වේ. මීට ප්‍රධාන හේතුවක් වූයේ එම ගම් ප්‍රදේශවලින් පැවිදි වූ භික්ෂූන් වහන්සේ බොහෝ විට රාජ ප්‍රසාදයට පත්වීමයි. ඊට අමතරව මෙයින් ඇතැම් විහාර අනුරාධපුර යුගය දක්වා දිවෙන ඉතිහාසයකට උරුමකම් කියන, ඓතිහාසික වශයෙන් වැදගත් ස්ථාන වීම ද රාජානුග්‍රහයට පත්වීමට හේතුවක් වන්නට ඇත.

වයඹ පළාතේ කුරුණෑගල දිස්ත්‍රික්කයේ පොල්පිතිගම ප්‍රාදේශීය ලේකම් කොට්ඨාසයේ පිහිටි පෙනියාගල රජමහ විහාරය ඒ ආකාරයේ ඓතිහාසික වැදගත්කමක් උසුලන විහාරස්ථානයකි. පැරණි බෙදීමිවලට අනුව මෙම විහාරය සත්කෝරළ මහදිසාවේ දිවිගන්දනය කෝරළයට අයත් වේ. කුරුණෑගල-දඹුල්ල ප්‍රධාන මාර්ගයේ පිහිටි ඉබ්බාගමුව නගරයේ සිට මඩගල්ල දක්වා දිවෙන ප්‍රධාන මාර්ගය ඔස්සේ ගල්ටැම්වැව මංසන්ධියට පැමිණ, එතැන් සිට පොල්පිතිගම නගරය

දෙසට කිලෝ මීටර දෙකක් පමණ ගමන් කිරීමේදී හමුවන දකුණුපසට වැටී ඇති විහාර මාවතේ තවත් මීටර් 300ක් පමණ ගමන් කිරීමෙන් පසුව පෙතිශාගල රජමහ විහාර පරිශ්‍රයට පැමිණිය හැකිය.

අනුරාධපුර යුගයේ ආරම්භ ව ඇති පෙතිශාගල විහාරයෙහි පොළොන්නරු යුගයේ දී ද, අවසන් වරට මහනුවර යුගයේ දී ද රාජානුග්‍රහය යටතේ විහාර කර්මාන්ත සිදුව තිබේ. මහනුවර යුගයේ පටන් හික්ෂුන් වැඩසිටින මෙම විහාරය අයත් වන්නේ 'දරමිටිපොළ සහ පරපුර' යැයි ප්‍රකට වැලිවිට සරණංකර සඟරජ මාහිමියන්ගේ ද්විතීය ශිෂ්‍ය දරමිටිපොළ ධර්මරක්ෂිත මහනාහිමියන්ගේ ශිෂ්‍යානු ශිෂ්‍ය පරපුරට ය.

විහාරයට පැමිණෙන සැදැහැවතුන්ගේ මෙන්ම පර්යේෂකයන්ට ද අඛණ්ඩ විහාර ඉතිහාසයක් හඳුනාගැනීමට පහසුකම් නොතිබීම ගැටලුවකි. පෙතිශාගල රජමහ විහාරයේ ඉතිහාසය පිළිබඳ මෙතෙක් ප්‍රාමාණික අධ්‍යයනයක් සිදුව නොතිබීම ඊට හේතුවයි. ඒ අනුව විහාර ඉතිහාසය ක්‍රමානුකූලව පෙළගැස්වීමත් එයින් සාකච්ඡාවක් ගොඩනැංවීමත් මෙම අධ්‍යයනයේ ප්‍රධාන අරමුණයි. විහාර ඉතිහාසයට සම්බන්ධ අප්‍රකට මෙන්ම අප්‍රකාශිත ලේඛන හඳුනාගැනීමත්, ඒ ඔස්සේ ඓතිහාසික තොරතුරු තවදුරටත් සනාථ කිරීම තවත් අරමුණකි.

2. ක්‍රමවේදය

සාහිත්‍යය මූලාශ්‍රය අධ්‍යයනය, ක්ෂේත්‍ර අධ්‍යයනය හා සම්මුඛ සාකච්ඡා ක්‍රමය පර්යේෂණ ක්‍රමවේදය වශයෙන් යොදාගන්නා ලදී. ඒ යටතේ පෙතිශාගල රජමහ විහාරය පිළිබඳ තොරතුරු අන්තර්ගත මහාවංසය හා ශිලාලේඛන සංග්‍රහය යන ප්‍රාථමික සාහිත්‍ය මූලාශ්‍රය ද, සී.ඩබ්ලිව්. නිකලස් ගේ *Historical Topography of Ancient and Medieval Ceylon* කෘතිය ඇතුළු ද්විතීයික මූලාශ්‍රය ගණනාවක් පරිශීලනය කරන ලදී. ක්ෂේත්‍ර අධ්‍යයනය යටතේ විහාර පරිශ්‍රය මෙන්ම ඒ අවට ප්‍රදේශයේ ගවේෂණය කොට විසිරී තිබෙන ස්මාරක පිළිබඳ තොරතුරු එහිදී වාර්තා කරන ලදී. සම්මුඛ සාකච්ඡා ක්‍රමය යටතේ විහාරාධිපති පොතුච්ච විමලඤාණ නාහිමියන් සහ යාබද විහාරස්ථානය වූ නාගොල්ල රජමහ විහාරාධිපති ගනේගොඩ රතනපෝති නාහිමියන්ගෙන් විහාරය සම්බන්ධ තොරතුරු ලබාගන්නා ලදී. මේ ආකාරයට ලබාගත් තොරතුරු

ප්‍රාථමික මූලාශ්‍රය හා ද්විතීයික මූලාශ්‍රය සමග සසඳා බලමින් විහාරයේ ඉතිහාසය ගොඩනගා ගැනීමේ අවකාශය උදාවිය.

3. ප්‍රතිඵල හා සාකච්ඡාව

3.1 විහාර නාම ප්‍රභවය

'පෙතිශාගල' යන නාමය සකස් වී ඇත්තේ විහාරයට යාබදව පිහිටි 'පෙතිශා වල' නම් ජලයෙන් පිරී ඇති විශාල ගල්වල හේතුවෙන් බව කියැවේ. හක්වටුනා ඔයේ ජලයෙන් පෝෂණය වන පෙතිශා වල කිසි දිනෙක නොසිඳෙන බව ගම්වාසීන්ගේ විශ්වාසයයි.¹ විහාර පරිශ්‍රයේ ඇති ලෙන් කිහිපයකටම සමීපයෙන් මෙකී පෙතිශා වල පිහිටා ඇති හෙයින් අතීතයේ මෙහි වැඩසිටි හික්ෂුන්ගේ ජල අවශ්‍යතා සඳහා එය භාවිත වන්නට ඇතැයි පිළිගත හැකිය (ඡායාරූපය 01).

මෙහි පෙතිශා මාළු බහුලව සිටි හෙයින් පෙතිශා වල නමින් හඳුන්වා තිබෙන අතර ඒ නිසා එය සමීපයේ පිහිටි විශාල ගිරිකුළට පෙතිශාගල යන නාමය ව්‍යවහාර වූ බව කියැවේ.² ඒ බව ඓතිහාසිකව ද සනාථ වන්නේ පොළොන්නරුවේ මහා විජයබාහු රජතුමා විසින් ඉදි කරවන ලද විහාර නාමාවලියේ එන 'පාඨින විහාරය', පෙතිශාගල පුරාණ රජමහ විහාරය යැයි සී.ඩබ්ලිව්. නිකොලස් පළ කරන අදහසකට අනුව ය.³ පෙතිශා මාලුවා සඳහා පාලි භාෂාවෙන් ව්‍යවහාර වන්නේ 'පාඨින' යන්නයි.⁴ ඒ අනුව මෙම විහාරය ගිරිකුළක් ඇසුරු කොටගෙන පවතින හෙයින් පාලියෙන් ව්‍යවහාර වූ 'පාඨිනගිරි' හෝ 'පාඨිනපබ්බත' යන

¹. පුද්ගල සම්ප්‍රේෂණ - පෙතිශාගල රජමහ විහාරාධිපති පූජ්‍ය පොතුච්ච විමලඤාණ හිමි

². එම

³. '...Vijayabāhu I (1055-1110) restored Pāṭhina Vihāra, present Peṭiyāgala Vihāra, 3 miles south of Polpitiyagama, a pre-Christian site. Other pre-Christian temples with inscriptions in this vicinity are Talpiṭṭiyāva Vihāra and Nāgolla Vihāra....' Nicholas, C.W. (1963), *Historical Topography of Ancient and Medieval Ceylon* JRAS-CB, Royal Asiatic Society Ceylon Branch, Colombo, p. 100

⁴. *පාලි-සිංහල ශබ්දකෝෂය* (1965), සුමංගල හිමි, මඩිතියවෙල (සම්.), ඇම්.ඩී. ගුණසේන සහ සමාගම, කොළඹ, පි. 365

නාමය සිංහලයට පෙරළීමේදී පෙනියාගල වන්නට ඇති බව පිළිගත හැකිය.

ඡායාරූපය 01. පෙනියා වල

ඡායාරූපය 02. කුටියක් ඉදිකර තිබූ බවට සාධක හමුවන කටාරම සහිත ලෙනක්

ඡායාරූපය 03. කැටයම් රහිත මුරගලක්

3.2 විහාරයේ ඉතිහාසය

අනුරාධපුර රාජධානි සමයේ මෙම ප්‍රදේශය ආශ්‍රිතව කෘෂිකාර්මික කටයුතු සඳහා ජලය ලබාගැනීමට ඉදි කරන ලද හක්වටුනාව, තලකොළවැව ආදී වාරිකර්මාන්ත රැසක් පිහිටා තිබේ. ජනාකීර්ණ ජනාවාස ගණනාවක් පැවති මෙම ප්‍රදේශයේ කුඩා කඳුගැටවල පිහිටි ගල්ලෙන් ආශ්‍රිතව හික්ෂුන් වහන්සේලාට වැඩසිටීම සඳහා විහාර ඉදිවන්නේ භෞතික දියුණුව පමණක් නොව අධ්‍යාත්මික දියුණුව ද ජනතාව අපේක්ෂා කිරීම හේතුවෙනි. ඒ යටතේ ඉදි කරවන ලද විහාර අතර නාගොල්ල, නියඳවනේ, කබල්ලෑලෙන, කොඩිගල, නයින්නාව, සහ පෙනියාගල ආදී විහාරස්ථාන ප්‍රධාන වේ. මෙම විහාර කර්මාන්ත සඳහා ප්‍රදේශයේ ප්‍රභූවරු සහ ජනතාවගේ සහයෝගය හිමිවූ බව ඉහත සඳහන් විහාරස්ථානවල කටාර සමීපයෙන් හමුවන සෙල්ලිපි ඇසුරෙන් පැහැදිලි වේ.

අනුරාධපුර යුගයේ මුල් භාගයේ හික්ෂුන් වැඩසිටි ආරාමයක් වශයෙන් හඳුනාගත හැකි පොල්පිහිගම නාගොල්ල විහාරයටම අයත් ආරාමික ප්‍රදේශයක් ලෙස පෙනියාගල විහාරය සංවර්ධනය වී ඇති බව හඳුනාගත හැකිය. වර්තමානයේ මෙම විහාර දෙක අතර කිලෝ මීටර එකහමාරකට ආසන්න දුරක් පැවතිය ද, අතරමැද කලාපයේ කටාර සහිත ගල්ලෙන්, ජන්තාසර, පධානසර ආදිය පැවතීම මීට ප්‍රධාන හේතුවයි.

කටාර සහිත ගල්ලෙන් දහය අතරින් ප්‍රධාන ලෙන් විහාරය පිහිටි ලෙනේ පමණක් පූර්ව බ්‍රාහ්මී සෙල්ලිපියක් දැකගත හැකිය. එහි සඳහන් වන්නේ 'පරුමක ශුමන පුත සොමදත්ත ලෙණ අගත අගතන වතුදිශ ශගශ' එනම්, පරුමක ශුමනගේ පුත්‍ර සෝමදත්තගේ ලෙන පැමිණි නොපැමිණි සංඝයාට යන්නයි.⁵

⁵. '...Peṭiyāgala, about a mile from No. 40 Inscription (No. 40 Kabaella lēna at Dāgama) over the roof of the temple : Parumaka Sumana putha Somadataha lēne...' Müller, Edward (1984), *Ancient Inscriptions of Ceylon*, Asian Educational Services, New Delhi, p. 36; 'Parumuka-Sumana-puta-Somadatta lēne agata-anagata catu-diśa-śagaśa, The Cave of Somadatta, son of the Chief Sumana, [is given] to the Saṅgha.' *Inscriptions of Ceylon Vol. I* (1970),

පොල්පිහිගම නාගොල්ල රජමහ විහාර පරිශ්‍රයෙන් ද ‘පරුමක ශූමන පුතන පස බතිකන ලෙන’ යනුවෙන් සඳහන් ලෙන්ලිපියක් හමු වේ. එයින් පරුමක සුමනගේ පුතුන් පස්දෙනාගේ ලෙන යන්න අරුත් දෙයි.⁶ මෙයින් පැහැදිලි වන්නේ එකල මෙම ප්‍රදේශයේ විසූ සුමන නම් ප්‍රධානියාගේ පුත්‍රයන් විසින් පෙනියාගල සහ නාගොල්ල යන විහාර පිහිටි ආරාම සංකීර්ණය සඳහා අනුග්‍රහ දක්වන්නට ඇති බවයි. සුමනගේ පුතුන් පස්දෙනා වූයේ සෝමදත්ත, අශෝක, මහාතිස්ස, උතරී සහ ඉන්ද්‍රභූත බව අවට ප්‍රදේශ කිහිපයකින් හමුවන ලෙන්ලිපි ආශ්‍රයෙන් හඳුනාගෙන තිබේ.⁷

පෙනියාගල ප්‍රධාන ලෙන් විහාරය පිහිටි ලෙනට අමතරව කටාරම් සහිත තවත් ලෙන් කිහිපයකම කුටි ඉදිකර තිබූ බවට සලකුණු පවතී. මීට අමතරව විහාර පරිශ්‍රයේ මතුපිට තිබී පැත්තපාත්‍ර, වැසිකිළි ගල්, කැසිකිළි ගල්, බුද්ධ ප්‍රතිමා පිහිට වූ පාදම් කිහිපයක් සහ ගොඩනැගිලි සඳහා භාවිත කරන ලද බොරදම් සහිත ශිලා පුවරු කිහිපයක් හමුව තිබේ. මේ අතර කැටයම් රහිත මුරගල් සහ කැටයම් රහිත කොරවක්ගල් කිහිපයකි.

මෙයින් පැහැදිලි වන්නේ අනුරාධපුර යුගයේ මුල්භාගයේ පටන්ම මෙම ස්ථානය කේන්ද්‍ර කොටගෙන විහාරයක් පැවති බවයි. මේ හැරෙන්නට වනයෙන් වැසුණු ප්‍රදේශයේ ද ආරාමික නටබුන් රැසක් දැකගත හැකිය.

පොළොන්නරු යුගයේදී ද පෙනියාගල විහාරයට රාජානුග්‍රහය හිමි වූ බව සනාථ වන්නේ මහා විජයබාහු රජතුමා විසින් කරවන ලද විහාර කර්මාන්ත අතර එන ‘පාඨින විහාරය’,⁸ පෙනියාගල බවට *Historical*

Topography of Ancient and Medieval Ceylon කෘතියෙන් සී.ඩබ්ලිව්. නිකොලස් පෙන්වාදීම හේතුවෙනි.⁹ පෙනියා මාලුවා සඳහා පාලි භාෂාවෙන් ‘පාඨින’ යනුවෙන් ව්‍යවහාර කෙරේ. විහාර භූමියට යාබදව පිහිටි පෙනියා මාළු පිරි ගල්වළ, ගිරිකුළක් ඇසුරු කොටගෙන පවතින හෙයින් මෙම විහාරයට පාලියෙන් ‘පාඨිනගිරි’ හෝ ‘පාඨිනපබ්බත’ ලෙසත්, සිංහලයෙන් පෙනියාගල ලෙසත් ව්‍යවහාර වූ බව පිළිගත හැකිය.

ඡායාරූපය 04. ප්‍රතිමා පාදම් සහ පැත්ත පාත්‍ර

ඡායාරූපය 05. සිරිපතුල් ගලක්

මහාවංසයේ සඳහන් තොරතුරුවලට අනුව මහා විජයබාහු රජතුමා ප්‍රතිසංස්කරණය කළ විහාර සියල්ලම පාහේ ඒ කාලය වන විට දිරාපත්ව තිබූ හෙයින් රජතුමා විසින් ඒවායේ නඩත්තුවට ගම්වර පූජා කිරීම ද සිදු

ය....’ සිංහල මහාවංසය (1994), සුමංගල හිමි, හික්කඩුවේ සහ දේවරක්ෂිත, බටුවන්තුඩාවේ (පරි.), රත්න ප්‍රකාශකයෝ, කොළඹ, 60 පරි. 59-64 ගාථා

⁹. ‘...Vijayabāhu I (1055-1110) restored Pāṭhina Vihāra, present Peṭṭiyāgala Vihāra, 3 miles south of Polpitiyagama, a pre-Christian site. Other pre-Christian temples with inscriptions in this vicinity are Talpiṭṭiyāva Vihāra and Nāgolla Vihāra....’ Nicholas, (1963), p. 100

Paranavitana, S. (ed. & tr.), Department of Archeology, Colombo, p. 76

⁶. *Inscriptions of Ceylon Vol. I* (1970), p. 76

⁷. රතනඡෝති නාහිමි, ගනේගොඩ, සැඟවුණ පුදබිමක පුරාවෘත්තය - පොල්පිහිගම නාගොල්ල රජමහ විහාරය (අප්‍රකාශිත කෘතිය), පි. 14

⁸. ‘...පණ්ඩවාපි ව පාඨිනො රක්ඛවෙතියපබ්බතො....ඉච්චේව’මාදයො තෙක විහාරෙ ව බහු විභු පටිසංඛරී ඡණ්ණො සො ගාමෙ වා’දා විසුං විසුං....’ උභන පුරණො සහිතො මහාවංසො (1959), බුද්ධදත්ත හිමි, පොල්වත්තේ (සංස්.), ඇම්.ඩී. ගුණසේන සහ සමාගම, කොළඹ, 58 පරි. 58-63 ගාථා; ‘...පඨාචිය ද පාඨින වෙහෙර ද උභරුවෙල නම් වෙහෙර ද දෙවි මඩල ගිරිය ද මීගොඩ වෙහෙර ද...මේ ආදී වූ දිරු නොයෙක් විහාරයන් ඒ රජ තෙම ප්‍රතිසංස්කරණය කරවී. වෙන් වෙන් වසයෙන් ගම් ද දුන්නේ

කරනු ලැබ තිබේ. මෙයින් පැහැදිලි වන්නේ පෙතිශාගල විහාරය, පොළොන්නරු යුගය ආරම්භ වන විට කිසියම් පරිහානි තත්ත්වයකට පත්ව තිබෙන්නට ඇති බවයි. එහෙත් රජතුමාගේ මැදිහත්වීමෙන් සිදු වූ ප්‍රතිසංස්කරණ කටයුතු සහ ගම්වර ප්‍රදානයෙන් පසුව පෙතිශාගල විහාරයේ කටයුතු මැනවින් සිදු කරගෙන යාමට විහාරවාසී භික්ෂූන්ට අවකාශ උදාවන්නට ඇත.

ඉහතින් සඳහන් කළ ආකාරයට පෙතිශාගල විහාරය සම්බන්ධ නාගොල්ල ආරාම සංකීර්ණයේ මතුපිට ගවේෂණවලදී පැරණි මැටි බඳුන්වල කොටස් රාශියක්, ලීලාවතී රාජ්‍ය සමයට (ක්‍රි.ව. 1197-1200, 1209-1210, 1211-1212) අයත් තඹ මස්සක් (තඹ කාසියක්) හමුවීම සහ දොළොස්වන සියවසට අයත් සෙල්ලිපියක් හමුවීම¹⁰ හේතුවෙන් පොළොන්නරු යුගයේදී පෙතිශාගල විහාරය සම්බන්ධ නාගොල්ල විහාරය ද බොහෝ භික්ෂූන් වැඩසිටි ආරාමික ප්‍රදේශයක් බව පෙනෙන්නට තිබේ.

පොළොන්නරු යුගයෙන් පසුව පෙතිශාගල විහාරය පිළිබඳ තොරතුරු විරල ය. එහෙත් පොළොන්නරු රාජධානියෙන් අනතුරුව ඇති වූ දඹදෙණිය, යාපහුව සහ කුරුණෑගල යන රාජධානි පෙතිශාගල ප්‍රදේශයට සමීප හෙයින් මෙම ප්‍රදේශය සම්පූර්ණයෙන්ම අත්නොහළ බව පිළිගත හැකිය.

3.3 නූතන ප්‍රබෝධය

පෙතිශාගල විහාරයේ නූතන ප්‍රබෝධය ඇරඹෙන්නේ මහනුවර යුගයේදී ය. තත් යුගයේදී පෙතිශාගල ඇතුළු පොල්පිතිගම අයත් වූයේ සත් කෝරළ මහදිසාවට ය. කන්ද උඩරට රාජධානියේ ප්‍රධාන දිසාවනි සතරෙන් එකක් වූ සත් කෝරළ මහදිසාව රජතුමාට ආදායම් උපදවන ලද වැදගත් ප්‍රදේශයක් බව හඳුනාගත හැකිය. සත් කෝරළයේ ජනතාව සංකඩගල අගනුවර සමග පවත්වන ලද විවිධ සබඳතා සහ දැනගැනුම්කම්වල ප්‍රතිඵලයක් වශයෙන් මල්වතු අස්ගිරි උභය මහාවිහාරවල පැවිද්ද ලබාගැනීමට මෙම ප්‍රදේශයේ කුලදරුවන් කටයුතු කළ බව හඳුනාගත හැකිය. පසුව මල්වතු සහ අස්ගිරි මහාවිහාර පාර්ශ්වයේ මහානායක, අනුනායක ආදී ප්‍රධාන පදවි හෙබවීමට ද සත්

කෝරළයේ උපන් භික්ෂූන් වහන්සේලාට හැකිව තිබේ.¹¹ උන්වහන්සේලාගේ මූලිකත්වයෙන්, උපන් ගම්බිම්වල පිහිටි වෙහෙරවිහාරවල ප්‍රතිසංස්කරණ කටයුතු ආරම්භ වූ බවට නිදසුන් රැසකි. ඒ යටතේ පෙතිශාගල විහාරයේ ප්‍රතිසංස්කරණ කටයුතු ආරම්භ වන්නේ මල්වතු මහාවිහාර පාර්ශ්වයේ අනුනායකව වැඩසිටි පොල්පිතිගම ශ්‍රී සිද්ධාර්ථ අනුනාහිමියන්ගේ පුරෝගාමීත්වයෙනි.

පොල්පිතිගම ග්‍රාමයේ උපන් උන්වහන්සේ ඓතිහාසික රිදීවිහාරයේදී පැවිදි බිමට පත්වූයේ වැලිවිට ශ්‍රී සරණංකර සඟරජ මාහිමියන්ගේ ප්‍රධාන ශිෂ්‍යවර සහ මල්වතු මහාවිහාර පාර්ශ්වයේ ප්‍රථම මහානායක

¹¹. සත් කෝරළයේ උපත ලැබූ ස්‍රාවස්තියාලි මහානිකායේ මල්වතු මහාවිහාර පාර්ශ්වයේ මහානායක හිමිවරු - දරම්පිපාළ ශ්‍රී ධර්මරක්ඛිත මහනාහිමි, කොටිකාපොළ ශ්‍රී සෝභිත මහනාහිමි, කන්දේගෙදර ශ්‍රී රේවත මහනාහිමි, ගල්ගිරියාවේ ශ්‍රී සුමංගල මහනාහිමි, පරකුඹුරේ ශ්‍රී විපස්සි මහනාහිමි, මැදගම ශ්‍රී දේවමිත්ත මහනාහිමි, ගල්ගිරියාවේ ශ්‍රී බුද්ධරක්ඛිත මහනාහිමි, පහමුණේ ශ්‍රී සුමංගල මහනාහිමි.

අනුනායක හිමිවරු - කොටිකාපොළ ශ්‍රී රතනපෝති නාහිමි, පොල්පිතිගම ශ්‍රී සිද්ධාර්ථ නාහිමි, කටුපොත නාහිමි, බොරවැවේ ශ්‍රී ධම්මපාල නාහිමි, කොටිකාපොළ ශ්‍රී සෝභිත නාහිමි, දෙහිකුඹුරේ නාහිමි, වත්තේගෙදර ශ්‍රී දේවමිත්ත නාහිමි, කන්දේගෙදර ශ්‍රී රේවත නාහිමි, පරකුඹුරේ ශ්‍රී විපස්සි නාහිමි, තිඹිරිවැවේ ශ්‍රී විපස්සි නාහිමි, හුලව ශ්‍රී බෝධිසිංහ නාහිමි, වටරැක ශ්‍රී සෝභිත නාහිමි, අනුක්කන්තේ ශ්‍රී සරණංකර නාහිමි, හුළුගල්ලේ ශ්‍රී මේධංකර නාහිමි, පහමුණේ ශ්‍රී ගුණානන්ද නාහිමි

අස්ගිරි මහාවිහාර පාර්ශ්වයේ මහානායක හිමිවරු - ඉඳවලුගොඩ ශ්‍රී ධම්මපාල මහනාහිමි, පොතුහැර ශ්‍රී රතනපාල මහනාහිමි, මාවතගම ශ්‍රී සෝභිත මහනාහිමි, යටත්වල ශ්‍රී සුනන්ද මහනාහිමි, කොටගම ශ්‍රී ගුණරතන මහනාහිමි, උඩුමුල්ලේ ශ්‍රී රතනපෝති මහනාහිමි, අඹගස්වැවේ ශ්‍රී ධම්මපාල මහනාහිමි, උඩුගම ශ්‍රී රතනපාල මහනාහිමි, උඩුගම ශ්‍රී බුද්ධරක්ඛිත මහනාහිමි

අනුනායක හිමිවරු - ඉඳවලුගොඩ ශ්‍රී ධම්මපාල නාහිමි, පොතුහැර ශ්‍රී රතනපාල නාහිමි, තුඹිගොඩ ශ්‍රී සුමනපෝති නාහිමි, වාරියපොල ශ්‍රී සුමංගල නාහිමි, කොටගම ශ්‍රී ගුණරතන නාහිමි, උඩුමුල්ලේ ශ්‍රී රතනපෝති නාහිමි, කරවිලගල ශ්‍රී ආනන්ද නාහිමි, පැපලේ ශ්‍රී අත්ප්පස්සි නාහිමි, ඉඳවලුගොඩ ශ්‍රී ධම්මපාල නාහිමි, වැල්ලව ශ්‍රී අත්ප්පස්සි නාහිමි, නිකවල ශ්‍රී බුද්ධරක්ඛිත නාහිමි, උඩුගම ශ්‍රී රතනපාල නාහිමි, උඩුගම ශ්‍රී බුද්ධරක්ඛිත නාහිමි

ගුණානන්ද හිමි, පහමුණේ (2008), 'මහනාහිමිවරු', කුරුණෑගල ශාස්ත්‍රීය සංග්‍රහය, සීලක්ඛන්ධ හිමි, තුඹුල්ලේ සහ කරුණාරත්න, ජී. (සංස්.), වයඹ පළාත් සභාව, කුරුණෑගල, පි. 961-974; සුමංගල හිමි, පහමුණේ (2008), 'අනුනාහිමිවරු', කුරුණෑගල ශාස්ත්‍රීය සංග්‍රහය, සීලක්ඛන්ධ හිමි, තුඹුල්ලේ සහ කරුණාරත්න, ජී. (සංස්.), වයඹ පළාත් සභාව, කුරුණෑගල, පි. 984-993

¹⁰. රතනපෝති නාහිමි (අප්‍රකාශිත කෘතිය), පි. 23-24

තිබ්බවුවාවේ ශ්‍රී සිද්ධාර්ථ බුද්ධරක්ෂිත මහනාහිමියන්ගේ ශිෂ්‍යයකු වශයෙනි. ඉගෙනීමේ විශේෂ දක්ෂතා දැක්වූ සිද්ධාර්ථ හිමියන් එය කීර්ති ශ්‍රී රාජසිංහ රජතුමා (1747-1782) ඉදිරියේ ප්‍රකට කරන ලද බවත්, ගුණ නුවණින් යුතු සිල්වත් භික්ෂුවක් වූ උන්වහන්සේ බුද්ධරක්ෂිත මහනාහිමියන්ගේ ප්‍රධාන ශිෂ්‍යයා වූ බවත් සංඝරාජ සාධු වරියාවේ සඳහන් වන්නේ මෙසේ ය;

...සකල ශාසනාභිවාධියෙහි මහෝපකාරීව ලංකා වර්ධනය කර වදාරන කීර්ති ශ්‍රී රාජසිංහ මහාරාජෝත්තමයන්ටත් ඔප්පු කර තමන් වහන්සේට (තිබ්බවුවාවේ බුද්ධරක්ෂිත සිද්ධාර්ථ නායක සාමි) අනුව ශ්‍රී මුඛ පාලි සහි අටුවාදිය තෝරා කීමෙහි අභිනව ප්‍රබන්ධ ඉපදවීමෙහි රාජරාජ මහාමාත්‍ය මහා ස්ථවිරාදී මහ පිරිස් මැද සභාරඤ්ජනය කොට ධම් කථනයෙහි බුහුටි කර වූ තමන් වහන්සේගේ ශිෂ්‍ය සමාගමට ප්‍රධාන වූ සාධාරණ ගුණ නුවණ යහපත් ගති ඇති පොල්පිටිගම සිධාන්තී ශිෂ්‍ය වූ උන්නාන්සේට...¹²

මූලික අධ්‍යාපනය කටයුතු නිමකිරීමෙන් අනතුරුව පොල්පිටිගම සිද්ධාර්ථ හිමියන් විසින් සඟරජ මාහිමියන්ගේ සහ තමන්වහන්සේගේ ආචාර්ය හිමියන්ගේ උපදෙස් පරිදි පූජාපිටිය ආසන්නයේ පිහිටි මාරතුගොඩ නම් ග්‍රාමයට වැඩම කරන්නේ සියම් උපසම්පදාවෙන් ඇති කළ ශාසනික ප්‍රබෝධය ගම් නියම්ගම් පුරා ව්‍යාප්ත කිරීමේ අභිලාෂයෙනි. මුල්කාලීනව ගණිතානන්සේලාට අයත්ව තිබූ මාරතුගොඩ විහාරය කේන්ද්‍ර කොටගෙන ශාසනික ප්‍රබෝධයක් ඇති කිරීමට සිද්ධාර්ථ හිමියන්ට හැකි වූ බව කියැවේ. උන්වහන්සේ ඇවෑමෙන් එහි වැඩසිටි කොටුවේගෙදර සෝණුත්තර හිමියන් ප්‍රධාන ශිෂ්‍යානුශිෂ්‍ය පරපුර ද එම කටයුතු අඛණ්ඩව සිදු කරනු ලැබ තිබේ. 'මාරතුගොඩ විදුම්ණ පිරිවෙන' නම් වර්තමානයේදී ප්‍රකට විද්‍යාස්ථානය වර්ෂ 1969 දී ආරම්භ වූයේ ද මෙම විහාරය මුල්කොටගෙන ය.¹³

¹² සංඝරාජ සාධු වරියාව (1997), විමලවංස හිමි, අකුරටියේ සහ සෙනෙවිරත්න, නාගොඩ ආරියදාස (සංස්.), සමයවර්ධන ප්‍රකාශන, කොළඹ, පි. 25

¹³ ඤාණරත්න හිමි, කිරිඳිගල්ලේ (2019), 'මාරතුගොඩ විදුම්ණ පිරිවෙනට 50 වසරයි', දිනමිණ, පෙබරවාරි 25

කාර්යශූර එමෙන්ම නොපසුබට උත්සහයෙන් යුතුව සුවිසල් ශාසනික සේවාවක් සිදු කළ සිද්ධාර්ථ හිමියන් වහන්සේ වර්ෂ 1773 දී රිදීවිහාරය ඇතුළු විහාර ගණයේ අධිපති ධුරයට පත්වන්නේ තමන්වහන්සේගේ ආචාර්යවරයා වූ බුද්ධරක්ෂිත මහනාහිමියන්ගේ අපවත්වීමත් සමග ය. බුද්ධරක්ෂිත මහනාහිමියන් අපවත්වීමට පෙරාතුව සිද්ධාර්ථ හිමියන්ට සියලු වගකීම් පවරා දෙන ලද බව සංඝරාජ සාධු වරියාවේ දැක්වෙන්නේ මෙසේ ය.

....පොල්පිටිගම සිධාන්තී ශිෂ්‍ය වූ උන්නාන්සේට යථෝක්ත පොත් හා ශිෂ්‍ය සමාගමත් රිදීවිහාරාදියත් රක්ෂා කරගෙන සිටින ලෙසට සාධාරණ ගුණ නුවණ කියා කර දෙමින් නිමවා, කිසියම් රෝගයකින් මල්වන්නේ විහාරෙ තමන් වහන්සේගේ ලැගුම් ගෙහිදී සංඝරාජෝත්තම සාමිදරුවන් ප්‍රමුඛ එම පොල්පිටිගම සිධාන්තී ස්වකීය ශිෂ්‍ය ගණයා හා ගිනිගත්පිටියේ සංඝරක්ඛිත ස්ථවිරාදී විශ්වාස සංඝයා මධ්‍යයෙහිදී කාලක්‍රියා කළායින් පසුව....ඒ මුත දේහය රිදී විහාරෙටම ගෙනගොස් ආදාහනය කොට දාගොබ බඳවා තිබ්බොටුවාවේ සිධාන්තී කුඩා උන්නාන්සේ ඇතුළු වූ ශිෂ්‍ය සමාගම පරිහරණය කිරීමෙන් පොල්පිටිගම සිධාන්තී උන්නාන්සේ රිදීවිහාරෙ පොරොත්තුව නියම වූ ලෙසින්ම සිටිනවාය....¹⁴

තමන්වහන්සේට ආචාර්ය පරපුරෙන් උරුම වූ වගකීම් මෙන්ම ශාසනික මෙහෙවර ද අඛණ්ඩව සිදු කරන ලද සිද්ධාර්ථ හිමියන් පසුකලෙක මල්වතු මහාවිහාර පාර්ශ්වයේ අනුනායක පදවියට පත්වූහ.¹⁵ වර්ෂ 1779දී රචනා කරන ලද සංඝරාජ සාධු වරියාවේ ¹⁶ 'පොල්පිටිගම සිද්ධාර්ථ උන්නාන්සේ' නමින් ද, වර්ෂ 1798 නිකුත් කරන ලද නාගොල්ල රජමහ විහාර සන්නසේ 'පොල්පිටිගම සිද්ධාර්ථ අනුනායක උන්නාන්සේ' නමින් ද සිද්ධාර්ථ හිමියන් හඳුන්වන

¹⁴ සංඝරාජ සාධු වරියාව (1997), පි. 25

¹⁵ විමලබුද්ධි ස්ථවිර, වල්ගොව්වාගොඩ, විජිතසිරි ස්ථවිර, නියංගොඩ හා සෙනෙවිරත්න, අනුරාධ (1992), මල්වතු මහාවිහාර සංඝ පරම්පරාව (අනුනායක පදවිය), බෞද්ධ කටයුතු පිළිබඳ දෙපාර්තමේන්තුව, කොළඹ, පි. 8

¹⁶ සන්නස්ගල, පුඤ්චිබණ්ඩාර (2013), සිංහල සාහිත්‍ය වංශය, ඇස්. ගොඩගේ සහ සහෝදරයෝ, කොළඹ, පි. 499

හෙයින් වර්ෂ 1779 හා 1798 අතර කාලවකවානුවේදී උන්වහන්සේ අනුනායක පදවියට පත්වන්නට ඇත. එවකට මල්වතු මහාවිහාර පාර්ශ්වයේ මහානායක පදවිය උසුලන්නට ඇත්තේ දරමිටිපල ශ්‍රී ධර්මරක්ඛිත මහානාහිමියන් (1774-1787) හෝ රාජගුරු මොරතොට ශ්‍රී ධම්මකේශවර්ධ මහනාහිමියන් (1787-1811) විසිනි.¹⁷

තමන්වහන්සේ උපන් ප්‍රදේශයේ පිහිටි පැරණි විහාරයක් වූ නාගොල්ල විහාරය පිළිබඳ සිද්ධාර්ථ අනුනාහිමියන්ගේ අවධානය යොමුවනනට ඇත්තේ මෙම කාලසීමාවේදී ය. ඓතිහාසික වශයෙන් වැදගත් එවන් විහාරයක් ජරාවාසව පැවතීම සිදු නොවිය යුත්තක් සේ සලකා උන්වහන්සේ විසින් නාගොල්ල විහාරයේ එක් ලෙනක ශෛලමය බිත්ති බඳවා, බුද්ධ ප්‍රතිමා සහ දේව ප්‍රතිමා නිර්මාණය කොට, පිටත බිත්තිවල වෙස්සන්තර ජාතකය ආදී සිතුවම්වලින් අලංකෘත කොට කරන ලද බව නාගොල්ල රජමහ විහාර සන්නසේ සඳහන් වේ.

ඒ සමගම සිද්ධාර්ථ අනුනාහිමියන් විසින් නාගොල්ල විහාරයට යාබදව පිහිටි පෙතිසාගල විහාරයේ ද බුද්ධ ප්‍රතිමා තුන් තමක් සහිතව චිත්‍රවලින් අලංකෘත ලෙන් විහාරයක් කරවා විහාරද්වයේ නේත්‍රා ප්‍රතිෂ්ඨාපන මංගල්‍ය පවත්වන ලද බව නාගොල්ල රජමහ විහාර සන්නසේ වැඩිදුරටත් සඳහන් වේ.

විහාර කර්මාන්ත නිමවීමෙන් පසුව සිද්ධාර්ථ අනුනාහිමියන් විසින් නාගොල්ල සහ පෙතිසාගල විහාර මුල්කොටගෙන සිදු කරන ලද පින්කම් පිළිබඳ ශ්‍රී වික්‍රම රාජසිංහ රජතුමාට සැලකිලිමත් සමග ප්‍රසාදයට පත් රජතුමා වර්ෂ 1798දී විහාර දෙකට එක් තඹ සන්නසකින් ගම්වර පූජා කිරීම පිළිබඳ නාගොල්ල රජමහ විහාර සන්නසේ සඳහන් වේ .

ඓතිහාසික රිදීවිහාර සහ පරපුරට සම්බන්ධ පොල්පිහිගම ශ්‍රී සිද්ධාර්ථ නාහිමියන්ගේ ශිෂ්‍යානුශිෂ්‍ය පරපුර ප්‍රදේශ කිහිපයක විසිර පවතී. ඒ අතරින් මාතලේ ප්‍රදේශයට වැඩම කළ උන්වහන්සේගේ ශිෂ්‍ය

දුනුකේවත්තේ හිමියන්ගෙන් ඇරඹුණු දුනුකේවත්ත සහ පරපුරට අමතරව මාතලේ ප්‍රදේශයේ ව්‍යාප්තව තිබෙන උකුවෙල නාගොල්ල සහ පරපුර, මාතලේ වේරගොඩ සහ පරපුර සහ නිකකොටුවේ සුසීමාරාම සහ පරපුර සිද්ධාර්ථ නාහිමියන්ගේ ශිෂ්‍යයන්ගෙන් ආරම්භ වූ බව පිළිගැනේ.¹⁸

ඡායාරූපය 06. නාගොල්ල රජමහ විහාරයේ ලෙන් විහාරයේ ඇති පොල්පිහිගම ශ්‍රී සිද්ධාර්ථ අනුනාහිමියන්ගේ යැයි සැලකෙන සිතුවම

සිද්ධාර්ථ අනුනාහිමියන් අවසන් කාලසීමාවේදී නාගොල්ල රජමහ විහාරයේ වැඩසිටින්නට ඇතැයි විශ්වාස කළ හැක්කේ උන්වහන්සේගේ හෂ්මාවශේෂ තැන්පත් කොට තැනුණු කුඩා සෑයක් නාගොල්ල විහාර පරිශ්‍රයේ දැකගත හැකි හෙයිනි. උන්වහන්සේගෙන් ඇරඹුණු නාගොල්ල සහ පරපුර මෙන්ම නාගොල්ල සහ පෙතිසාගල රජමහ විහාරද්වයේ අධිපති ධුරය පිළිවෙලින් කැකුණාවේ සරණංකර, පොල්පිහිගම

¹⁷ පියදස්සි ස්ථවිර, නැගිනිවෙල (2004), 'මල්වතු මහාවිහාරීය මහානායක පරපුර', මල්වතු මහා විහාරය සහ මහ පදවිය - අතිගෞරවාර්ථන තිබ්බවුරාවේ ශ්‍රී සිද්ධාර්ථ සුමංගල මහනාහිමි උපහාර ලිපි සංග්‍රහය, විමලබුද්ධි ස්ථවිර, වල්ගොව්වාගොඩ, විජ්‍යසිරි ස්ථවිර, නියංගොඩ හා ධම්මරක්ඛිත ස්ථවිර, කුළුගම්මන ඇතුලු තවත් අය (සංස්.), මධ්‍යම සංස්කෘතික අරමුදල, කොළඹ, පි. 295

¹⁸ සෝමරත්න හිමි, ඇරැවුල (1984), 'මාතලේ දිසාවේ සහ පෙළපත්', ඓතිහාසික මාතලේ, සාසනානුකූල නාහිමි, මාතලේ, සුමනපෝති නාහිමි, පරණගම හා නන්දාරාම හිමි, තිස්මඩ ඇතුලු තවත් අය (සංස්.), මාතලේ දිසා සංස්කෘතික මණ්ඩලය, මාතලේ, පි. 138-140, 150-151

සුදස්සි සහ පොල්පිතිගම ධම්මරතන යන හිමිවරුන් යටතේ පැවතිණි.¹⁹

3.4 පෙතිශාගල පුරාණ රජමහ විහාරය නියඳවනේ පුරාණ රජමහ විහාරයට භාරවීම

වර්ෂ 1930දී නාගොල්ල රජමහ විහාරාධිපතිව වැඩසිටි පොල්පිතිගම ගුණානන්ද හිමියන් විසින් පෙතිශාගල රජමහ විහාරයේ කටයුතු පවත්වාගෙන යාම සඳහා ඓතිහාසික නියඳවනේ රජමහ විහාරයේ විහාරාධිපතිව වැඩසිටි කම්බුවටවන සරණංකර හිමියන් වෙත පවරාදීමට කටයුතු කරන ලදී.

නියඳවනේ සහ පරපුරේ ආදිකර්තෘවරයා වශයෙන් සැලකෙන්නේ දරමිටිපොල ශ්‍රී ධර්මරක්ෂිත මහනාහිමියන් ය. වැලිවිට ශ්‍රී සරණංකර සඟරජ මාහිමියන්ගේ ද්විතීය ශිෂ්‍යවරයා වූ උන්වහන්සේ පසුකලෙක මල්වතු මහාවිහාර පාර්ශ්වයේ මහානායක පදවියට පත්වූහ.²⁰ ධර්මරක්ෂිත මහනාහිමියන්ගේ ප්‍රධාන ශිෂ්‍යවර සහ මල්වතු මහාවිහාර පාර්ශ්වයේ අනුනායක පදවිය හෙබවූ බොරවැවේ ශ්‍රී ධම්මපාල අනුනාහිමියන්ට කීර්ති ශ්‍රී රාජසිංහ රජතුමා විසින් සන්නසකින් නියඳවනේ පුරාණ රජමහ විහාරය පූජා කරන ලදී. උන්වහන්සේගේ ශිෂ්‍යානුශිෂ්‍ය පරපුර 'නියඳවනේ සහ පරපුර' නමින් ප්‍රකට විය. ධම්මපාල අනුනාහිමියන් ඇවෑමෙන් බොරවැවේ පියදස්සි, හේරත්ගම ධම්මදස්සි, බොරවැවේ මේධංකර, කම්බුවටවන සිද්ධාර්ථ සහ කම්බුවටවන සරණංකර යන හිමිවරුන් විසින් නියඳවනේ පුරාණ රජමහ විහාරයේ අධිපති ධුරය දරන ලදී.²¹

කම්බුවටවන සරණංකර හිමියන්ගේ අනුශාසනා යටතේ පෙතිශාගල රජමහ විහාරයේ භාරකාර ධුරයට පත් කම්බුවටවන මේධංකර හිමියන්ගේ මූලිකත්වයෙන් විහාර සංවර්ධනය උදෙසා අවශ්‍ය මූලික කටයුතු රැසක් සිදු වූ බව හඳුනාගත හැකිය. වර්තමානයේ විහාර

පොත්ගුලේ දැකගත හැකි පුස්තකාල පොත් රැසක් සම්පාදනය කරවන ලද්දේ ද උන්වහන්සේ විසිනි.

වර්ෂ 1935දී නියඳවනේ සහ පෙතිශාගල පුරාණ රජමහ විහාරද්වයාධිපති ධුරයට පත් බොරවැවේ ශ්‍රී රතනපාල හිමියන් විසින් ඒ වන විට ගරාවැටී තිබූ පෙතිශාගල විහාරයේ පුරාණ ස්තූපය පිළිසකර කරවන ලදී. මීට අමතරව උන්වහන්සේගේ මූලිකත්වයෙන් වර්ෂ 1943දී හුඹස් බවට පත්ව තිබූ පෙතිශාගල ලෙන් විහාරයේ ප්‍රතිමා අලුත්වැඩියා කරවා ප්‍රධාන බුද්ධ ප්‍රතිමාවට දෙපසින් දැඟසව්වන්ගේ ප්‍රතිමා, විෂ්ණු දේව ප්‍රතිමාවක් සහ මෛත්‍රී බෝසතුන්ගේ ප්‍රතිමාවක් ඉදි කොට, විහාරයේ නව සිතුවම් කර්මාන්ත සිදුකොට තිබේ. ඒ බව විහාරයේ බිත්තියක සටහන් කොට ඇත්තේ 'රාජ්‍යවර්ෂ 1943ක් වූ සැත්තැම්බර් මස 1 දින නියඳවනේ පුරාණ රජමහ විහාරාධිපති කම්මාලාධී ධුරකර බොරවැවේ ශ්‍රී රතනපාල ස්වාමීන් වහන්සේගේ අනුශාසනා පරිදි සමාධි ප්‍රතිමා ගෘහය ද....' යනුවෙනි.

ඒ වන විට විනාශයට පත්වෙමින් පැවති මහනුවර යුගයේ අඳින ලද සිතුවම් මත නව සිතුවම් අඳිනු ලැබූ ද, පැරණි සිතුවම්වලින් ශේෂ වූ වියන් සැරසිල්ලක් තවමත් ප්‍රධාන බුද්ධ ප්‍රතිමාවේ පිටුපසට වන්නට වියන්තලයේ දැකගත හැකිය.

3.5 විහාර අංග හා පුරාවිද්‍යා සාධක

පෙතිශාගල රජමහ විහාර පරිශ්‍රයේ ස්තූපය, බෝධිය සහ ලෙන් විහාරය එක පෙළට පිහිටා තිබේ. මෙයින් සෑ මළුව පිහිටා ඇත්තේ විහාර පරිශ්‍රයේ නැගෙනහිර දෙසට වන්නට ය. අඩි 3ක් පමණ උසැති පීඨිකාවක පිහිටි ස්තූපය සණ්ඨාකාර හැඩැති ය. සෑ මළුව වටා තැනින් තැන ශිලා පුවරු රැසක් විසිරී තිබේ. ඒ අතර බොරදම් සහිත පුවරු කිහිපයකි.

සෑ මළුවට සහ ලෙන් විහාරයට මැදිව බෝ මළුව පිහිටා තිබේ. ද්විමාලක බෝ මළුව මධ්‍යයේ පැරණි බෝධි වෘක්ෂයකි. මෑතභාගයේදී ඒ වටා අටවිසි බුද්ධ ප්‍රතිමා සහිත ප්‍රාකාරයක් සහ රන් වැටක් බඳවා තිබේ. බෝ මළුව වටා ද බොරදම් සහිත ශිලා පුවරු, ශිලා කුළුණු රැසක් විසිරී තිබේ. මීට අමතරව කැටයම් සහිත කොරවක්ගල් යුගලක් බෝ මළුවට පිවිසෙන පියගැටපෙළ පාමුල දැකගත හැකිය.

¹⁹රතනපෝති නාහිමි (අප්‍රකාශිත කෘතිය), පි. 40

²⁰සංඝරාජ සාධු වරියාව (1997), පි. 40-42

²¹සිද්ධාර්ථ හිමි, හානිගමුවේ (1995), 'නියඳවනේ විහාර පාර්ශ්වය - සහ පරපුර', සිරි රතනපාල අනිනන්දන - බොරවැවේ රතනපාල නාහිමි අනිනන්දන ශාස්ත්‍රීය සංග්‍රහය, අමරමෝලි හිමි, එගොඩමුල්ලේ සහ ඤාණරතන හිමි, වලස්වැවේ (සංස්.), රුවන් බෝධි පිරිවෙන, ගැට්ටුවාන, පි. xxv-xxviii

ඡායාරූපය 07. බොරවැවේ ශ්‍රී රතනපාල හිමියන් විසින් කරන ලද විහාර කර්මාන්තය

ඡායාරූපය 08. දැනට ඉතිරිව තිබෙන මහනුවර යුගයේ වියන් සිතුවමකින් කොටසක්

විහාර පරිශ්‍රයේ බටහිර දෙසට වන්නට තරමක් උස් මළුවක කටාර සහිත ලෙනක් ඇසුරු කොටගෙන ලෙන් විහාරය පිහිටා තිබේ. අන්තරාලය සහ ගර්භගෘහ දෙකකින් එය සමන්විත වේ. අන්තරාලයේ මලියදේව මහරහතන් වහන්සේ සහ සුළුගුළු උපාසකගේ ද, හානිගමුවේ සිද්ධත්ථ හිමියන්ගේ ද සිතුවමක් දැකගත හැකිය. අන්තරාලයේ සිට ප්‍රධාන ගර්භගෘහයට පිවිසෙන ද්වාරයට ඉහළින් අලංකාර මකර තොරණකි. ඊට දෙපසින් අසිපත්ධාරී දොරටුපාල ප්‍රතිමා දෙකක් සහ මුව හයාගත් සිංහ රූප දෙකක් මූර්තිමත් කර තිබේ. ගර්භගෘහයේ ප්‍රධාන බුද්ධ ප්‍රතිමාව වශයෙන් නිර්මාණය කර ඇත්තේ ධ්‍යාන මුද්‍රාවෙන් යුතු හිඳි බුද්ධ ප්‍රතිමාවකි. ඒ වටා අලංකාර රශ්මිමාලාවක් නිර්මාණය කර තිබේ. ප්‍රධාන බුද්ධ ප්‍රතිමාවට දෙපසින් දැඅගසව්වන්ගේ ප්‍රතිමා දැකගත හැකිය. ප්‍රධාන බුද්ධ ප්‍රතිමාවට දකුණුපසින් විෂ්ණු දෙවියන්ගේ හිටි ප්‍රතිමාවකි.

ගර්භගෘහයේ දකුණුපස බිත්තියට ආබද්ධව විතර්ක මුද්‍රාව සහිත හිටි බුද්ධ ප්‍රතිමාවක් පිහිටුවා තිබේ. ඒ වටා

අලංකාර රශ්මිමාලාවකි. හිටි බුද්ධ ප්‍රතිමාවට දකුණුපසින් අභය මුද්‍රාවෙන් යුතු මෙහි බෝසතුන්ගේ ප්‍රතිමාවකි. ගර්භගෘහයේ වම්පස බිත්තියට ආබද්ධව අභය මුද්‍රාව සහිත හිටි බුද්ධ ප්‍රතිමාවකි. ඒ වටා ද අලංකාර රශ්මිමාලාවකි. මහනුවර යුගයේ ප්‍රතිමා ලක්ෂණ සහිත ගර්භගෘහයේ බුද්ධ ප්‍රතිමා පසුකාලීන ප්‍රතිසංස්කරණවලදී නවීකරණය වී තිබේ (ඡායාරූපය 07).

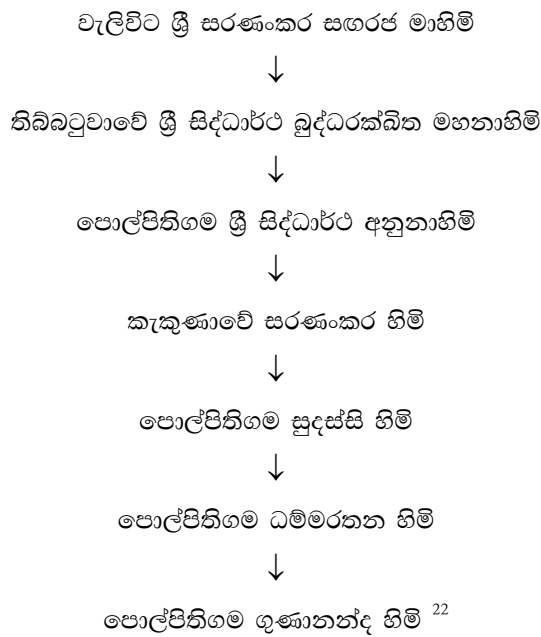
ගර්භගෘහය මහනුවර යුගයේ සිතුවම්වලින් අලංකාරව පැවතිය ද, මේ වන විට තත් යුගයට අයත් සිතුවම් කොටසක් ශේෂ වී ඇත්තේ ප්‍රධාන බුද්ධ ප්‍රතිමාවට පිටුපස වියන්තලයේ පමණි. ජ්‍යාමිතික මෝස්තර සහ මල් ලියවැල් සහිත වියන් මෝස්තරයක් එයින් හඳුනාගත හැකිය (ඡායාරූපය 08). 1940 දශකයේ සිදු කරන ලද ප්‍රතිසංස්කරණ හේතුවෙන් ගර්භගෘහයේ සිතුවම් සාර්ලිස් සිතුවම් සම්ප්‍රදාය යටතේ නිර්මාණය වී තිබේ. මෙයින් බිතුසිතුවම් සඳහා වස්තු විෂය වී ඇත්තේ බුදු සිරිතයි. වියන්තලය සරසා ඇත්තේ නෙළුම් මල් මෝස්තරයක් යොදාගෙන ය.

ලෙන් විහාරයේ දෙවන ගර්භගෘහය මෑත භාගයේද ඉඳි කරන ලද්දකි. එහි ප්‍රධාන බුද්ධ ප්‍රතිමාව වශයෙන් නිර්මාණය කර ඇත්තේ සැතපෙන බුද්ධ ප්‍රතිමාවකි. මීට අමතරව සුවිසි විවරණය එහි මූර්තිමත් කර තිබේ.

විහාර පරිශ්‍රයේ දකුණු දෙසින් පිහිටි සංඝාලාස සංකීර්ණය ඉදිරිපස අනුරාධපුර යුගයේ ලක්ෂණ සහිත වැසිකිළි ගල්, කැසිකිළි ගල්, පැත්පාත්‍රා සහ හිටි බුද්ධ ප්‍රතිමාවල පාදම් ආදී ශිලා අවශේෂ කිහිපයක් දැකගත හැකිය. විහාර පරිශ්‍රයට උතුරු දෙසින් ඇති ප්‍රදේශය මේ වන විට වනගතව පවතී. ඒ ආශ්‍රිතව තවත් කටාර කොටන ලද ගල්ලෙන් කිහිපයක් පිහිටා තිබේ.

3.6 විහාර සහ පරපුර

මහනුවර යුගයේදී පෙනියාගල රජමහ විහාරය, නාගොල්ල රජමහ විහාරය යටතේ පැවති විහාරයක් වූ හෙයින් පෙනියාගල වැඩසිටි හික්ෂුන් අයත් වූයේ රිදිවිහාර සහ පරපුරට සම්බන්ධ 'නාගොල්ල සහ පරපුරට' ය. ඒ යටතේ පෙනියාගල සහ පරපුර පහත පරිදි වේ.

එහෙත් වර්ෂ 1930දී පෙතිශාගල රජමහ විහාරය, ඓතිහාසික නියඳුවනේ පුරාණ රජමහ විහාරයට පවරාදීමත් සමග පෙතිශාගල 'දරම්පිපල සඟ පරපුර' සමග සම්බන්ධ වී තිබේ.

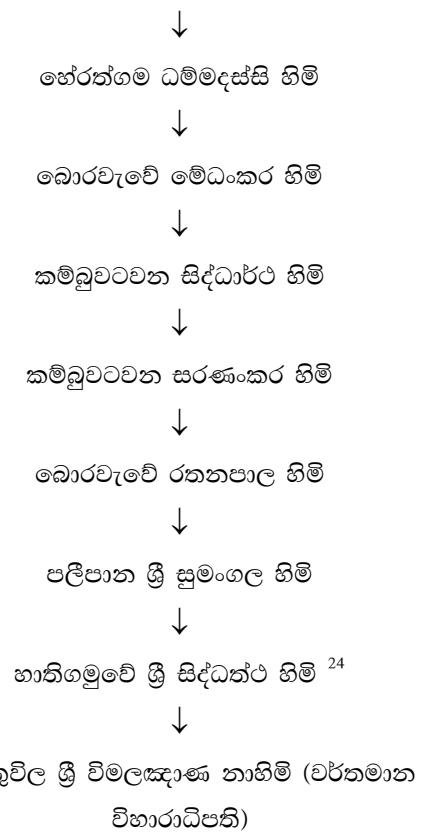
මල්වතු මහාවිහාර පාර්ශ්වයේ මහනායක පදවිය හෙබවූ දරම්පිපල ශ්‍රී ධර්මරක්ඛිත මහනාහිමියන්ගෙන් ඇරඹුණු දරම්පිපල සඟ පරපුර පසුව උන්වහන්සේගේ ප්‍රධාන ශිෂ්‍යයන් වැඩසිටි විහාරස්ථාන කේන්ද්‍ර කොටගෙන විකාශය වී තිබේ. ඒ අනුව ගල්ගිරියාව සහ වරාවල ආදී වශයෙන් දරම්පිපල සඟ පරපුරෙන් පැවත එන සඟ පරපුර කිහිපයකි.²³ ඒ අතර 'නියඳුවනේ සඟ පරපුර' ද අයත් වේ.

නියඳුවනේ සඟ පරපුරට අයත් පෙතිශාගල රජමහ විහාරයේ සඟ පරපුර වර්තමානය දක්වා පැවත එන්නේ පහත පරිදි ය.

²² රතනපේති නාහිමි (අප්‍රකාශිත කෘතිය), පි. 40

²³ රතනසාර නාහිමි, මානපහ (2016), වරාවල රජමහ විහාරය, කර්තෘ ප්‍රකාශන, පි. 27

4. සමාලෝචනය

පෙතිශාගල ප්‍රදේශයේ කුඩා කඳුගැටයක් ආශ්‍රිතව පිහිටි පෙතිශාගල රජමහ විහාරය, අනුරාධපුර යුගයේ ඉදි කරන ලද්දකි. අනතුරුව පොළොන්නරු යුගයේ මෙන්ම අවසන් වරට මහනුවර යුගයේ ද රාජානුග්‍රහය සහිතව මෙහි විහාර කර්මාන්ත සිදුව තිබේ. ඓතිහාසික වශයෙන් වටිනාකම් රැසක් පවතින මෙම විහාරයේ ඉතිහාසය ක්‍රමානුකූලව පෙළගැස්වීම මෙමගින් සිදු කර තිබෙන අතර ඊට සාහිත්‍ය මූලාශ්‍රය මෙන්ම දැනට හමුවන පුරාවිද්‍යා මූලාශ්‍රය යොදාගෙන ඇත. තව ද, මෙතෙක් අප්‍රකාශිතව නාගොල්ල සහ පෙතිශාගල රජමහ විහාර සන්නස මෙම අධ්‍යයනය ඔස්සේ හඳුනාගෙන ප්‍රකාශයට පත් කරයි. දැනට විහාර අංග පිහිටා ඇති ප්‍රදේශය හැරුණු විට විහාර භූමියෙන් වැඩිකොටසක් වනයෙන් වැසී ඇති හෙයින් තවමත් විධිමත් පුරාවිද්‍යා ගවේෂණයක් හෝ කැණීමක් ඒ ආශ්‍රිතව සිදු වී නොමැත. එහෙයින් විහාර පරිශ්‍රයේ සිදුවන විධිමත් පුරාවිද්‍යා නිරීක්ෂණ ඔස්සේ මෙතෙක් අනාවරණය නොවූ පුරාවිද්‍යා සාධක රැසක් මතුකරගැනීමේ ඉඩප්‍රස්ථාව පෙනෙන්නට තිබේ.

²⁴ සිද්ධත්ථ හිමි (1995), පි. xxx

නාගොල්ල සහ පෙනියාගල රජමහ විහාර සන්නස (වර්ෂ 1798)²⁵

ස්වස්ති ශ්‍රී වෛවස්වත මනුසංඛ්‍යාත මහාසම්මත රාජවංශපරම්පරානුයාත ශුද්ධ සුයථී වංශාභිජාත රිපු තිමිරණකර විද්ධවංශනසහග්‍රාංගු ප්‍රතිභාග අසද්‍රිසාතුල්‍ය ගම්හිරප්‍රවරෝදාරතර පුත්‍ය ඉර්ධි තේජෝ බල පරාක්‍රම සමන්විත ශ්‍රීමත් ශ්‍රී වික්‍රම රාජසිංහ දෙවිස්වාමිදරුවාණන් වහන්සේ ශ්‍රී බුද්ධ වජ්‍රයෙන් දෙදාස් තුන්සිය එක්සාලස්වත වජ්‍රයෙහි ශ්‍රී ලංකාද්වීපයෙහි රාජ්‍යශ්‍රීපදප්‍රාප්තව උදාරතර කුසලාධ්‍යායයෙන් යෙදී වදාරා ජනසාසනාභිවුද්ධි වධිනය කර වදාරණ සමයෙහි,

තපෝ ගුණරත්නාලංකුත තිබ්බවුවාවේ නායක ස්ථවිර සාමිත්තේ ශිෂ්‍ය වූ පොල්පිටිගම සිද්ධාර්ථ නම් අනුනායක උන්වහන්සේ සත් කෝරළේ දිවිගන්දනය බඳ නාගොල්ලේ විහාරෙ ජරාවාසව තුබූ විහාර කර්මාන්ත මුල් පිස හැර වඩු දොලොස් රියන් ශෛල මහ භික්ති බඳවා සඵඥ ධාතු වඩා මහාසයන ප්‍රතිබිම්බාදි සයන නිසිධන ස්ථිති බුද්ධ රූප සතර නමක් ද නාටෝත්පලවර්ණ දේව රූපද්වය ද වැඩ කරවා වියන් සිතියම්හි සහ භික්ති ඇතුලත දෙසියක් ප්‍රමාන බුද්ධ රූපයෙන් හා මාලා කර්මලතා කර්මාදීන් සිතියම් කරවා ද්වාරාභිමුඛයෙහි මිළි මකරතොරණ සහ දෙපාර්ශ්වයෙහි දොරටුපාල රූප දෙකක් ද වැඩ කරවා පිට භික්තිවල වෙස්සන්තර ජාතකාදී නොයෙක් ජාතක සිතියම් කරවා විහාර මණ්ඩප්පය ද තනවා ඊට නුදුරින් වූ පෙනියාගල විහාරය ද සිත නිසිදන ස්වරූප බුද්ධ රූප තුන් නමකින් සෝහමානව විසිතුරු සිතියමින් නිමවා තේත්‍ර මංගල්‍යයට දූන මනා වස්ත්‍රාභරණාදී ප්‍රදානයෙන් මංගල්‍යාත්සවයෙන් තේත්‍රා පිහිටුවා පූජෝත්සව පවත්වමින් තදන්තරව ගණන් දුටු දෙයින් තුන්දාස් පන්සියයක් දේ විත්‍රකාරාදීන්ට බරපැන් පිණිස පරිත්‍යාග කොට විහාර පින්කම සමුද්ධි කොට යටෝක්ත පුත්‍ය සම්භාරයන් අනුමෝදන්වී වදාරණ සැටියට ත්‍රිසිංහලාධිස්වර පරාජරාජස්වර වූ උතුම් ශ්‍රී වික්‍රම රාජසිංහ දෙවිස්වාමිදරුවාණන් වහන්සේගේ ශ්‍රී මහා කරුණා දිවස් එළියේ මහිමතාවයට ඔප්පු කළ තැනේදී,

ඊට ශ්‍රී චිත්තාරචින්ද ප්‍රබෝධය කොට පුත්‍ය ග්‍රහිත වී වදාරා මෙම විහාරස්ථානයෙහි පුද සිරිත් මතු අඛණ්ඩව පවතිනා සැටියට විහාර සන්නකව තිබෙන ගන් කුඹුරුවලින් සුබසිංහගම ද කෝරාවාගාල ද දෙකන්දේ අස්වැද්දුම ද ගලපිටගම බිජු අමුන ද පොල්පිටිගම වෙල පහල දළපොත වෙල මැද කුංභිරියාවලෙන් ඉහලත් තිඹිරිගහෙන් පහලත් මැදි වූ බිජු පස්පැල ද පෙනියාගල විහාරෙ ගාවා දළපොත සහ වත්ත බලගොල්ලෙ වෙලේ බිජු පහිනි පැල ද මිරිහන්පිටිගම වෙලේ බිජු පැල ද ඇතුළු වූ මෙම විහාර සන්නක ගං කුඹුරුවලින් උපදනා ප්‍රත්‍යයෙන් මෙම නාගොල්ලේ පෙනියාගල විහාරස්ථාන දෙකේ පුදසිරිත් පොල්පිටිගම සිද්ධාර්ථ නම් අනුනායක උන්වහන්සේගේ ශිෂ්‍යානුශිෂ්‍ය පරම්පරාවෙන් ස්වස්ථිරව පවත්වන සැටියට ශකවජ්‍රී එක්වාදහස් සත්සිය විසිවන රක්තාක්ෂී නම් වජ්‍රයෙහි බිහර මස පුර විසේනි නම් තිරිය ලත් ඉරිදා කටුපුළුලබද සංඛණ්ඩ ශෛලාභිධාන ශ්‍රීවර්ධනපුරප්‍රවරයෙහි ස්වර්ණවර සිංහාසනාරූඪව ශක්‍ර දේවේන්‍ද්‍ර විලාසයෙන් වැඩහිඳ සර්ධාපූර්වාංගම උදාරතර කරුණාධ්‍යායයෙන් යෙදී වදාරා මතු සාසනාන්තර්ධානය දක්වා රාජරාජමහාමාත්‍යාදී කිසි කෙනෙකුත් විසින් අවුලක් උද්ධරණයක් නොකරණ සේ ස්වස්ථිරව පවත්නා නියාවෙන් මේ සන්නස දෙවා වදාල පනතත් ඒ පණතත් මෙසේම පනිවුඩ පනතයි

²⁵. රතනජෝති නාහිමි (අප්‍රකාශිත කෘතිය), පි. 57-60

ආශ්‍රිත මූලාශ්‍රය

- උෟන පුරාණ සහිතො මහාවංසො (1959), බුද්ධදත්ත හිමි, පොල්වත්තේ (සංස්.), ඇම්.ඩී. ගුණසේන සහ සමාගම, කොළඹ.
- ගුණානන්ද හිමි, පහමුණේ (2008), 'මහනාහිමිවරු', කුරුණෑගල ශාස්ත්‍රීය සංග්‍රහය, සිලක්කන්ධ හිමි, කුඹුල්ලේ සහ කරුණාරත්න, ජී. (සංස්.), වයඹ පළාත් සභාව, කුරුණෑගල.
- ඥාණරතන හිමි, කිරිඳිගල්ලේ (2019), 'මාරතුගොඩ විදුම්භ පිරිවෙනට 50 වසරයි', දිනමිණ, පෙබරවාරි 25
- පාලි-සිංහල ශබ්දකෝෂය (1965), සුමංගල හිමි, මඩිතියවෙල (සම්.), ඇම්.ඩී. ගුණසේන සහ සමාගම, කොළඹ.
- පියදස්සි ස්ථවිර, නැහිනිවෙල (2004), 'මල්වතු මහාවිහාරීය මහානායක පරපුර', මල්වතු මහා විහාරය සහ මහ පදවිය - අතිගෞරවාර්ථ නිබ්බටුවාවේ ශ්‍රී සිද්ධාර්ථ සුමංගල මහනාහිමි උපහාර ලිපි සංග්‍රහය, විමලබුද්ධි ස්ථවිර, වල්ගොව්වාගොඩ, විජිතසිරි ස්ථවිර, නියංගොඩ හා ධම්මරක්ඛිත ස්ථවිර, කුළුමම්මන ඇතුලු තවත් අය (සංස්.), මධ්‍යම සංස්කෘතික අරමුදල, කොළඹ.
- රතනඡෝති නාහිමි, ගනේගොඩ, සැඟවුණ පුදබිමක පුරාවෘත්තය - පොල්පිතිගම නාගොල්ල රජමහ විහාරය (අප්‍රකාශිත කෘතිය)
- රතනසාර නාහිමි, මානපහ (2016), වරාවල රජමහ විහාරය, කර්තෘ ප්‍රකාශන.
- ලියනගේ, සේපාල (2013), 'නියඳුවන රජමහ විහාරය අභාවයට', දිවයින, ජුනි 06
- විමලබුද්ධි ස්ථවිර, වල්ගොව්වාගොඩ, විජිතසිරි ස්ථවිර, නියංගොඩ හා සෙනෙවිරත්න, අනුරාධ (1992), මල්වතු මහාවිහාර සංඝ පරම්පරාව (අනුනායක පදවිය), බෞද්ධ කටයුතු පිළිබඳ දෙපාර්තමේන්තුව, කොළඹ.
- සංඝරාජ සාධු වරියාව (1997), විමලවංස හිමි, අකුරටියේ සහ සෙනෙවිරත්න, නාගොඩ ආරියදාස (සංස්.), සමයවර්ධන ප්‍රකාශන, කොළඹ.
- සන්නස්ගල, පුඤ්චිබණ්ඩාර (2013), සිංහල සාහිත්‍ය වංශය, ඇස්. ගොඩගේ සහ සහෝදරයෝ, කොළඹ.
- සිද්ධන්ථ හිමි, හානිගමුවේ (1995), 'නියඳුවනේ විහාර පාර්ශ්වය - සඟ පරපුර', සිරි රතනපාල අනිනන්දන - බොරවැවේ රතනපාල නාහිමි අනිනන්දන ශාස්ත්‍රීය සංග්‍රහය, අමරමෝලි හිමි, එගොඩමුල්ලේ සහ ඥාණරතන හිමි, වලස්වැවේ (සංස්.), රුවන් බෝධි පිරිවෙන, ගැට්ටුවාන.
- සිංහල මහාවංසය (1994), සුමංගල හිමි, හික්කඩුවේ සහ දේවරක්ෂිත, බටුවන්තුඩාවේ (පරි.), රත්න ප්‍රකාශකයෝ, කොළඹ.
- සුධම්ම හිමි, රාවාඇලේ (2019), නියඳුවනේ හා බැඳුණු පෙනියාගල සඟ පරපුර, රාවාඇලේ සුධම්ම හිමි පදනම, දාගම.
- සුමංගල හිමි, පහමුණේ (2008), 'අනුනාහිමිවරු', කුරුණෑගල ශාස්ත්‍රීය සංග්‍රහය, සිලක්කන්ධ හිමි, කුඹුල්ලේ සහ කරුණාරත්න, ජී. (සංස්.), වයඹ පළාත් සභාව, කුරුණෑගල.
- සෝමරතන හිමි, ඇරැවුල (1984), 'මාතලේ දිසාවේ සඟ පෙළපත්', ඓතිහාසික මාතලේ, සාසනානිලක නාහිමි, මාතලේ, සුමනඡෝති නාහිමි, පරණගම හා නන්දාරාම හිමි, තිස්මඩ ඇතුලු තවත් අය (සංස්.), මාතලේ දිසා සංස්කෘතික මණ්ඩලය, මාතලේ.
- පුද්ගල සම්ප්‍රේෂණ - ඓතිහාසික පෙනියාගල රජමහ විහාරය ඇතුලු විහාර ගණයේ විහාරාධිපති ස්‍රාමොපාලි මහානිකායේ මල්වතු මහාවිහාර පාර්ශ්වයේ නිකවාගම්පහ දිවිගන්දන දෙකෝරළයේ ප්‍රධාන සංඝනායක පූජ්‍ය පොතුච්ච ශ්‍රී විමලඤාණ නාහිමි, 2019 ජුනි මස 21 සෙනසුරාදා
- පුද්ගල සම්ප්‍රේෂණ - ඓතිහාසික පොල්පිතිගම නාගොල්ල රජමහ විහාරය හා තිහව ගස්සන්දළපොත පුරාණ විහාරයේ විහාරාධිපති සහ ස්‍රාමොපාලි මහානිකායේ මල්වතු මහාවිහාර පාර්ශ්වයේ උපාධ්‍යාය හා හිරියාල හත්පත්තුවේ ප්‍රධාන අධිකරණ සංඝනායක පූජ්‍ය ගනේගොඩ ශ්‍රී සිද්ධාර්ථ ධම්මපාල රතනඡෝති නාහිමි, 2019 ජුනි මස 22 ඉරිදා
- Inscriptions of Ceylon Vol. I (1970), Paranavitana, S., Department of Archeology, Colombo

- Müller, Edward (1984), *Ancient Inscriptions of Ceylon*, Asian Educational Services, New Delhi
- Nicholas, C.W. (1963), *Historical Topography of Ancient and Medieval Ceylon*, JRAS-CB, Royal Asiatic Society Ceylon Branch, Colombo.